

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XVII. Sanctissimum Nomen Mariæ. Ave Maria Gratia plena. Luc. 1. v. 28.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

DEO gloriam, & sic vermis foris manet, quia elemosyna antè dicta equidem conjungitur cum actu vanitatis, sed ab eo minimè dependet. Atque idcirco in eo casu non est, cur desistas ab elemosyna etiam publicè faciendâ. soli repugnandum est vanitati, cam repellendo, reprimendo, vel certè aliò animum divertendo. hoc si facias,

illibata stat merces. Quæ cum sint, en ut Pater tuus Cælestis Patri officio fungatur. Non aliter non viribus majora exigit. Sed vult, ut te geras tanquam obsequium filium, hoc est, vult longè cari in pretio tibi esse estimatum suam, quàm suorum tumulorum.

XVII.

Sanctissimum Nomen MARIÆ.

Ave Maria Gratia plena. Luc. 1. v. 28.

Considera, quantumvis Archangelus Gabriel, quando salutavit Sacratissimam Virginem dicendo *Ave* (quæ vox erat augurans magnitudinem, & annuncians gaudium) non illico expresserit ejus nomen, prout deinde consuevit Ecclesia; id tamen præmississe, cum diceret: *Gratiâ plena*. quippe si Maria fuit gratiâ plena, quare fuit? utique ob summam conjunctionem, quam habuit cum illo Oceano, unde gratia derivatur, adeo ut velut subditum in potestate haberet. Itaque si Maria fuit gratiâ plena, ideo fuit, quia fuit Maria: quod juxta præcipuam tam digni nominis Etymologiam significat *Dominam Mariam*. Nota igitur, Archangelum in sermone suo nullum posuisse tempus: & sic non dixit: *Ave, qua fuisti gratiâ plena*: *Ave, qua es*: *Ave, qua eris*: sed absolutè dixit: *Ave gratiâ*

plena, ut sic melius omnia comprehendere. Unde sine dubio triplici plenitudine gratiæ loquutus est de illa, quæ Virgo accepit de marito: de illa, quam accepit de parentibus, & de illa, quæ ipsi servavit etiam in futurum. Si nosse vellet sint istæ plenitudines; ajo illos esse, quas deinde omnes Doctores etiam in ea agnoverunt. nempe plenitudinem sufficientiæ, plenitudinem uberantiæ, & plenitudinem excellentiæ. Prima videtur Virginem plenam in se. Altera didicit plenam in se, & plenam pro alijs. Tertia reddidit plenam in se, & plenam pro alijs, & plenam pro alijs, & plenam pro alijs. Si in tempore occurrat, si in se Mariam, hoc est, *Dominam Mariam* habet in suo fundo Oceanum.

Quæ cetera
Cælestium
Non alia
cogit. Sicut
nam oblat
le longe tra
estimarum
tum ha-

E

omnibus
de sine dicit
trix loquunt
accepta de
accepta de
ipsum ser
nōsse ve
; ajo illa
es Doctores
nempe p
demerent
dinem, ut
Prima re
- Alia re
plena p
plena p
enam p
sumptu
es ? M
curat. M
omnibus
canon.

et mari, & ipse fecit illud. quid mi-
ran ego, si illa tam dives existat?
Est velut civitas Domina Maris, quæ
legè superat alias, quæ tales non
sunt. Numquid melior es Alexandria
quæ in mari, cuius dicitur Mare? Nah.
Unum est, quod mirari de-
betis, cum sis mendicabulum aded
egrum, in ista Civitate sedem stabi-
li non figere.

Confidera primam plenitudi-
nem sufficientiæ, quæ in Virgine sum-
me tantum à primo suo exortu. ut
dicitur non dixerit Angelus: *Repleta*
gratia, sed *plena*, ne vel umbram daret
suspicandi etiam momento fuisse va-
cua. Ista Virginem plenam in se
habet, & sic fecit, ut primò esset gratiâ
plena quoad omnes sui partes, quæ
est, ut ajunt, plenitudo subjecti. Ple-
na in intellectu, plena in affectu, ple-
na in Appetitibus, plena in sensibus,
plena in omnibus facultatibus anima,
quæ semper erant perfectissimè subje-
ctæ DEO. II. Fecit, ut esset plena
quoad renovationem contrariorum re-
pugnantiæ gratiæ, quæ in ipsa locum
non habebant, nam illa sola inter om-
nes Sanctos nullam unquam habuit
umbram maculae, non offuscationem
mæris, non ignorantiam, non impru-
dentiam, non repugnantiam contra
quodcumque genus boni, non excita-
tionem phantasmatum, non sugges-
tionem fomitis, non aliud, quod re-
pugnaret, quò minus evolaret ad San-
ctitatem. ita factum est, ut exclusis
contrariis esset capacior gratiæ. III.
fecit, ut esset plena etiam quoad
S. P. Pauli Segneri *Manna Anima.*

actus, quos producebat semper cum
plenitudine virtutis, vigoris, & san-
ctitatis commensurata luminibus à
DEO acceptis. IV. Fecit, ut esset
plena quoad omnes gratiæ species,
quæ hominem in se perficiunt, & qui-
bus jam inde à principio abundabat.
Tales sunt Gratia gratificans, hoc est,
ea gratia, per quam jam antè DEUS
sibi complacuit in anima Virginis plus
quàm in re quavis aliâ merè creatâ.
Gratia habitualis, quæ nos sanctificat:
Gratia actualis, quæ sustentat: virtu-
tes infusæ, tam Theologicae, quàm
Morales, quæ in Virgine non erant
divisæ, ut in ceteris Sanctis, inter quos
iste præcallebat in Fide, ille in Humi-
litate, hic in Obedientia, alius in alia
istarum virtutum; sed erant simul u-
nitæ: & denique dona Spiritus San-
cti, quibus operamur modo Heroico:
eorum Fructus, qui sunt opera dele-
ctabilia, quæ ab illis gignuntur: &
eorum Beatitudines, quæ sunt opera
summè suavia & jucunda. V. Fecit,
ut esset plena respectu officij, hoc est,
plena illo proprio gratiæ genere, quod
conveniebat Virgini, quæ destinaba-
tur, ut esset DEI Mater, & per conse-
quens *Domina Maris*, ut ejus nomen
demonstrat: quæ est gratia non solum
omnes complexa supra recensitas, sed
eas elevans ad ordinem quandam su-
periores, quàm concipere mente pos-
sumus: cum dignitas Maternitatis Di-
vinæ speciem quandam habeat infini-
tatis, quam illi tribuit, ut ajunt, affi-
nitas cum ipso DEO. Ista fuit pleni-
tudo sufficientiæ, quam inde à princi-
pio

pio Virgo habuit. id verò non impedit, quin eam in dies perpetuis exaugeret incrementis: si cogitemus semper fuisse Viaticam, semper indefectam. Dicitur tamen illa *gratia plena*, quia vox ista plena in vase ordinario, quale foret catinus, vel concha, terminum designat; in vase amplissimo, qualis est lacus quasi æmulus maris, eum non designat. Tibi hac plenitudine sufficientiæ summè gaudendum est: quia fieri nequit, ut, quæ ad eum in se plena est, non libenter opes suas effundat in alios. Ita Nutrix facit, cum plena sunt ubera: ipsa quaerit infantem, qui lac concupiscat. *Transfere ad me omnes, qui concupiscitis me, & à generationibus meis implemini*, hoc est, *ab uberibus meis*. Eccl. 24. v. 19.

3. Considera secundam plenitudinem, dictam Exuberantiæ, quæ caput in Virgine, cum suis purissimis visceribus concepit Verbum æternum: eamque reddidit exuberantem in se, quia omnis illa plenitudo sufficientiæ, quam hæctenus Virgo retinebat intra alveum animæ, quasi ruptis aggeribus etiam redundavit in corpus; quod dignum fuit, ut esset habitaculum Altissimi, imò de suo subministraret primam illam materiam, quâ opus erat Altissimo, ut sese humanâ carne vestiret, dein alimenta, & adminicula cetera pro omni ætate infantili. Exuberantem in utilitatem aliorum, non solum, quia illo momento Virgo adijt possessionem omnium gratiarum, quas dicimus gratis datas, & eam perficiebant in bonum aliorum, uti sunt dona

linguarum, Prophetiæ, prolegomeno sanitatum, & hujusmodi, quæ in eodem gradu utrobique in ipsa eminenti gradu utrobique, quamvis parum illis utrobique. Sed longè magis, quia eodem momento aliam adijt possessionem longè nobiliorem Mediatricis DEUM, uti est hominem, vi cujus deinde tandem sublimissimos titulos, quibus non gaudet, Restauratrici nostrorum sanctorum, Reparatrici Mundi, Dispositricis proximæ eorum thesaurorum, qui in nos à Divina manu delectationis quippe quæ eo temporis puncto facta est, quod ejus illustre nomen clarat, facta est MARIA, facta est *mina Maris*. unde jam de ipso dicere poterat eâ facilitate, eâ fiducia quâ Regina Mater disponit, cum dilecta, de Rege suo quidem Dominum sed & Filio. Tu si gaudebas de plenitudine sufficientiæ ob spem beatitudinis à Virgine in te derivandi; de illa exuberantiæ etiam jubila ob certitudinem. hæc enim fuit, quæ fecit officio beneficam.

4. Considera tertiam plenitudinem Excellentiæ, quæ reddidit Virginem non solum in se plenam, & plenam pro alijs, sed plenam eo modo superaret omnes, quotquot fuerunt unquam, beatos Spiritus sanctos sumptos. Ista cepit saltem circa eam finem: sed verosimile est, eam capisse prius. Nam omnes conveniunt, eam primo infante Sandæ momento dono accepisse à Deo majorem gratiam, quam habuerat prius Seraphinus Paradisi, quæ est

inestimabilis. Huic gratia illa mox
 ipso respondit, utpote dotata o-
 mnibus plenitudine sufficientia, quam
 super descripsimus. & sic cum omni
 labore & conatu operando saltem pro-
 meruit (quæ jam est pervulgata do-
 ctina Theologorum) promeruit, in-
 quam accessionem tantæ gratia, quan-
 tæ erat illi prius liberaliter donata: at-
 que ita mox duplicavit sortem. De-
 inde cum nunquam pateretur feriari
 nec in somno quidem, uti vo-
 luerat nonnulli, novos colligebat fru-
 ctus, quos Divino adjuta auxilio per
 sexaginta duos annos non omni ho-
 ra clamaxat, sed quovis horæ minu-
 to, quovis momento ita multiplica-
 bat, ut mente nequeant comprehendi
 quædam illi thesauri, quos cumulabat,
 nisi per actum quemlibet, quem
 exercebat, semper erat duplo ditior
 quam prius, cogita, quantæ fuerint
 eius opes sub ultimos vitæ dies.
 Quodli deinde huic gratia ita auctæ
 per modum præmij respondentis me-
 rito, addas illam, quam Christus illi
 liberaliter contulerit per modum do-
 ni honorarij varijs occasionebus extra-
 ordinariæ solemnitate, ut Carnis as-
 sumptæ, Nativitatis, Resurrectionis,
 Ascensionis, & similibus, quis explicet
 abyssum talis incrementi? Nullo A-
 rithmeticæ calculo definiri potest.
 Bene proinde Virgini aptatur famosa
 benedictio, quam Jacob dedit suo fi-
 lio Josepho ob magna ejus incremen-

ta: *Filius accrescens Joseph, filius ac-
 crescens. Gen. 49. v. 22. Omnipotens*
*dicebat illi, Omnipotens benedicat ti-
 bi benedictionibus Cæli desuper, beno-
 dictionibus abyssi jacentis deorsum, be-
 nedictionibus uberum & vulvæ. Gen.*
49. v. 26. ô quantò melius id verum
*ostenditur in Virgine! Ecce illam be-
 nedictam benedictionibus Cæli desuper,*
quæ est plenitudo sufficientia in ejus
sinu effusa ab illo puncto temporis,
*quo Sanctitatem ipsi contulit in ute-
 ro materno. Ecce benedictam beno-*
dictionibus Abyssi, quæ est plenitudo
Excellentiæ, & in comparatione cum
beatis Spiritibus illam reddidit simi-
limam abyssò, & abyssò profundæ,
jacetis deorsum, adeò illa in te cõineat
maiores opes, quàm omnia illorum æ-
raria simul juncta. portò hæ duæ ple-
nitudines unde venerunt? ab eo, quod
Patriarcha sapienter ultimo loco po-
suit ad servandum ordinem dignitatis,
non temporis. benedictionibus uberum,
& vulvæ. ab eo, quòd esset DEI Ma-
ter, quòd utero gestaverit, pepererit,
lactaverit, educaverit, & demum ut
Mater illud in ipsum dominium exer-
cuerit, quod nobis aperit nomen Au-
gustissimum MARIE, quia signifi-
cat ut talem fuisse Dominam Maris:
& cujus maris? an Alti? non: sed
Altissimi: illius inquam, Maris, unde
derivantur flumina, quæ
nos dicant.

*
*
*